

Megjelenik hetenként kétszer szombán és szombaton Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sátoraljaujhely (Vármegyeház udvar)

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP

Előfizetési ár: Negyedévre . . . 20000 K.
Hirdetések: négyzetcentiméterenként.
Nyilttér soronként 2000 K.

Telefon: M. T. I. Kirendeltség és szerkesztőség, kiadóhivatal 109. szám.

FŐSZERKESZTŐ:

Báró MAILLOT NÁNDOR Dr. MIZSÁK JÓZSEF

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Telefon: M. T. I. Kirendeltség és szerkesztőség, kiadóhivatal 109. szám.

Hiszek egy Istenben hiszek egy hazában
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

Ripka döntő szerepe

Az országiszerte nagy izgalommal várt fővárosi polgármester választás után megállapíthatjuk, hogy a polgármester személyének kérdését teljesen Ripka Ferenc döntötte el. Az ő higgadt pártjának kezében volt a helyzet kulcsa, mert az első választás lezajlása után kitűnt, hogy a főváros törvényhatóságában nem kaphat lábra az a politika, a melyik üzemi tanácsokkal akart Budapest nyakára ülni. Pedig ennek a baloldali politikának olyan erős sajtóakciója volt, amilyenre mostanában nem is emlékszünk. Ez a korteskedés már teljesen elintézettnek tűntette fel a fővárosi keresztény politikát s a régi polgármestert gunyosan el is bucsuztatta. Ha ennek a választásnak a tanulságait levonjuk, meg kell állapítanunk, hogy az a sokat hangoztatott baloldali egység, amelyik karonfogva akart besétálni a szociáldemokratákkal a főváros pozícióiba, nem is annyira megrendíthetetlen, mint ahogy hirdették. Kisült, hogy Bárczy hívei közül többen a jobboldali jelöltekre szavaztak, mert nyilván az urnák előtt elfogta őket az az aggodalom, hogy fővárosunk politikáját szabad e arra a baloldali tömörülés hirdetőire bízni, akik nyilván fenekestől felfordították volna a fővárosi polgári uralmát.

A vidék nagy örömmel értesült arról, hogy Budapesten oly tömör egységben tudott fellépni a mérsékelt polgári társadalom a szélsőséges politikával szemben s ebben intő jelet is lát a jövőre nézve a maga számára, mert a fővárosi polgármester választás fényes bizonyítéka annak, hogy abban az esetben, ha összetartanak a középuton haladó keresztény tömegek, nem jöhet olyan baloldali próbálkozás, amelyik diadalt arathatna rajta. Sok méltánytalan támadás érte Ripka Ferencet,

akikben a szélsőséges jobboldali elemek a keresztény tábor megbontóját látták, de ime kitűnt, hogy az ő rendületlen kitartása csak hasznára szolgált annak a politikának, amelyik a főváros területén dolgozni és nem minden jószándékot a politikába sülyeszteni kíván. Budapest polgármestere Ripka Ferencnek köszönheti pozícióját, mert abban a pillanatban, amikor Sipőcz és Bárczy között pótválasztásra került a sor, a helyzet kulcsa csak az ő kezébe került, mert nyilvánvaló lett, hogy az lesz fővárosunk polgármestere, a kire Ripkáké szavazatukat fogják adni. Ez által mi sem ter-

mészetesebb, hogy Ripka Ferenc pozíciója megerősödött a főpolgármesteri székben és semmi ok sincs arra, hogy onnan távozzon. Megállapíthatjuk, hogy a főváros életében a polgármester választás, amihez Bárczy hívei vérmes reményeket fűztek, semmi változást sem fog előidézni, marad minden úgy, ahogy volt. Őszintén osztozunk a fővárosi keresztény tábor örömeiben, viszont azt is megértjük, hogy a polgármester választás nagy lehangoltságot és elszomorodást váltott ki a demokráta és szocialista táborában.

népesedett a vármegyei közgyűlési teremül is szolgáló nagyterem. Abaujvármegye csaknem teljes számban megjelent törvényhatósági bizottsági tagjainak tömött sorait a vendégek nagyszáma, diszes hölgykoszoru, szebbnél szebb diszmagyarok teszik élénkkel és változatossá.

A jelenlevők közül a következőket sikerült feljegyeznünk: Payer Ferenc ap. protonotárius, püspöki helynök, Káger József pápai prelátus, Timkó Jordán pápai kamarás, Telegdy István és Zapotoczky Konstanin kanonokok, Cziáky Endre és Kovács István ref. eseperek, gróf Károlyi István, gróf Széchenyi-Wolkenstein Ernő, gróf Zichy Meskó Jakab, gróf Zichy Emánuel, báró Sardagna János és dr. Puky Endre, Nemes Bertalan, dr. Hedry Lőrinc, Fekete Lajos, Putnoky Sándor abauji, dr. Bessenyey Zénó, dr. Görgey István, Janka Károly és báró Maillot Nándor zempléni nemzetgyűlési képviselőket. A társztörvényhatóságok részéről: Borsodból dr. Söldos Béla főispánt, vitéz dr. Görgey László főjegyzőt és Meskó Barna árvászéki elnököt, Miskolcra Mikszáth Kálmán főispánt és Hodobay Sándor polgármestert és Lichtenstein László ny. főispánt, Hevesből dr. Péchy Jenő jogakadémiai tanárt, Szilágyi Béla árvászéki elnököt főispánunk 6 éven át volt erdélyi titkárával.

Az abauji installáció

Tüntető bizalommal iktatta be méltóságába Abauj-Torna vármegye új főispánját — Nagy lelkesedést és megnyugvást keltett Abaujban Széll József főispán programja

(Kiküldött tudósítónktól)

Szikszó, 1926. szept. 29.

Azt irtuk a Zemplén legutóbbi számának az abauji installációval kapcsolatos első cikkében, hogy a megnyomorított, a határok közelségét érző csonka vármegyék lelke sokkal átfogóbb, a szívük érzőbb, az elszántságuk komolyabb, a megmaradt röghöz való ragaszkodásuk állandóbb s a megnyilatkozásuk messzebb elhallatszó, mint az életfeltételeikben inkább megmaradt vármegyéknek.

Csonka Abauj-Torna vármegye igen népes szerdai rendkívüli közgyűlése, melyen Széll József újonnan kinevezett főispánját diszes méltóságába beiktatta s a beiktatással kapcsolatos ünnepségek a legteljesebben igazolták ezen fenti megállapításainkat, mert Abauj-Torna vármegye közönsége páratlanul mély és bensőséges hangulatban, minden tiszteletre méltó öntudatos magatartással, hazafias érzelmeinek nyilvánításával, a magyar sorsba és a vármegye jövőjébe vetett erős és tántoríthatatlan hittel, bizalommal és megnyugvással iktatta be székébe újonnan kinevezett főispánját.

Aki egyuttal vármegyénk főispánja is. És a beiktatás, főispánunk klasszikus szépségű programbeszéde arról győzhettek meg mindenkit — úgy az abaujiakat, mint a zempléniakat, hogy a közös főispánság nem alkalmas azoknak az aggodalmaknak megerősítésére,

melyekkel bármelyik oldalról is kísérték a kormány kinevezését. Abauj sok momentumában föl-emelő nagy napja a két vármegyének önálló de munkában és előre törekvésben közös erőfeszítésre, vállvetett munkálkodásra serkentő napja volt s amint Abauj megnyugvással, úgy a zempléniakat méltán töltötte el jogos büszkeséggel az a siker, mely főispánunknak már első lépését Abaujban is kísérte.

Kit is ne hatott volna meg mindjárt az érkezésnél a csonkaországban velünk osztályos Abauj sorsa, mikor a kuruc Kassa, a Felvidék székhelye előtt, máj Szikszón — a vármegye ideiglenes székhelyén — kell kiszállanunk a vonatból s Kassa diszes ide en tanyává vedlett székháza helyett a szikszói község házára visz utunk, melynek szűk helyiségeiben ütötte föl otthonát az ősi hajlékából kivert vármegye.

A község háza előtti nagy teret a szikszói elesett hősök emléke disziti. A világháboru veretlen hősenek — a magyar honvédnek markáns, kemény kötésű alakja indul rohamlépésben a megszállt Abauj felé. — A regye székházául szolgáló község háza csinos, jól gondozott épület, amint maga Szikszó is rendezett uccáival, kitűnő járdáival, építkezéseivel egy törekvő és gondosan vezetett kisváros benyomását kelti.

Fél tizenegy órára teljesen be-

Impozáns számban képviseltette magát Zemplén vármegye a beiktatáson Bernáth Aladár alispán vezetésével. A már fent felsoroltakon kívül részt vettek Zemplén küldöttségében: Bajusz József, Bernáth Béla, dr. Buday István, dr. Chudovszky Móric Diószeghy József, Fejér Andor, Görgey Géza, Lehoczky Sándor, Matyasovszky Kálmán, dr. Meczner Tibor, dr. Mizsák József, Molnár János, dr. Oláh István, ifj. Oláh István, dr. Szent Györgyi Zoltán, dr. Szirmai István és Zboray Károly. Sátoraljaujhely városát Orbán Kálmán dr. polgármester vezetésével László Ferenc, dr. Malátsik György és Nyeviceky László képviselték.

A hölgyek közül: Széll Józsefnét, gróf Széchenyi-Wolkenstein Ernőné, gróf Károlyi Istvánnét, Szent-Imrey Pálnét, Darvas Bélánét, Vitéz Arpádnét, Vitéz Attilánét, Bernáth Gyulánét és Jeney Zoltánét.

Szent-Imrey Pál alispán délelőtt fél 11 órakor nyitotta meg a közgyűlést s a kinevezési irat felolvasása és a szokásos formások után öt bizottsági tagból összeállított küldöttséget kért föl, hogy a főispánt a közgyűlési terembe meghívják. A küldöttség élén belépő főispánt a terem közönsége riadó tapssal és éljenzéssel fogadta, melynek elülte után Szent-Imrey Pál alispán intézett hozzá üdvözlő beszédet, kifejezést adva

Egyes szám ára 1000 K.

a vármegye közönségének a kinevezés ténye fölötti örömeinek, melyet azért is táplál, mert a kinevezéssel olyan kiváló szaktekin-tély került a vármegye kormányzatának élére, akinek irányítása mellett a közigazgatás színvonala csak emelkedhet.

— Ez a vármegye önálló életet akar élni — folytatta tovább az alispán — mert amint már beigazolta erre csonka állapotában is képes, sőt ennek megóvása érdekében már áldozatokat is hozott. Megvan győződve az egyesítés hírének valótlanágáról s hiszi, hogy a főispán diszes állásában mindig megfogja védeni az ősi vármegye féltve őrzött önállóságát. Félkéri a főispánt a hivatalos eskü letételére.

Szell József főispán Abauj vármegye zászlójára a főjegyző előolvasása után az eskü letette, mely aktus után a vármegye őt főszolgabírája őt székében föl-emelte.

Az eskütétel után a főispán elmondotta az itt egész terjedelmében közölt beiktató beszédét, melyet a közönség végig feszült figyelemmel s gyakran megnyilvánuló tapsal és feltörő lelkesedéssel fogadott.

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Amidőn Magyarország Kormányzója Ő Főméltóságának magas elhatározásából és alkotmányos kormányunk bizalmával Abauj-Torna vármegye főispánjává kinevezetvén, e dicső multú — és erős hitem szerint nagy jövődjü — vármegye főispáni székét ezennel elfoglalom, engedjék meg, hogy elsősorban is szívem mélyéből melegen üdvözljem e vármegye hazafias Közönségét.

Férfiut kötelező nyíltsággal ismerem be Önök előtt, hogy e pillanat büszkeséggel és emellett bizonyos aggodalommal is tölti el benső világomat.

Érzem, hogy méltán lehetek büszke arra a tényre, hogy élére állítottam e nemes vármegye kormányzatának, amely nem csupán az alfabétikus sorrend esetlegesége folytán az első Csonka Hazánk megmaradt — bár megtépve, megcsonkítva, de mégis nekünk megmaradt — vármegyéi között, de amely régi Nagymagyarországunkon is mindenkor a legelső közzé tartozott természeti szépségeinél, magyarvéréztatta földjének történelmi multjánál és fejlett kulturájánál fogva. Hiszen bárhol üssük is fel küzdelmes történelmünk lapjait, úgy találjuk, hogy e vármegye lobogóját mindig elől hordozták, valahányszor harc és küzdelem volt a magyar sors a haza védelméért, a magyar szabadság kivívásáért, vagy ezeréves alkotmányunk megmentéséért.

Az előbb azt mondtam, hogy bizonyos aggodalom is fog el e percekben. És ez utóbbi valóban így is van! Aggódóm pedig azon, vajjon képes leszek-e megfelelni azoknak a nagy feladatoknak, amelyeket e nehéz időkben felelősségteljes tiszttem elém állít? Képes leszek-e megfelelni a vára-

kozásoknak annyi jeles hivatali elődöm, ugymint Darvas Imre, Szalay László, Puky Endre és különösen közvetlen hivatali elődöm Rakovszky Endre Őméltósága után, ki köztudomás szerint a magyar közigazgatás egyik kimagasló értéke. Az ő kiválóan nagy érdemeivel szemben méltán nyilatkozott meg a bucsuzás során a vármegye közönségének osztatlan spontán sajnálkozása amiatt, hogy jelenlegi egészségi állapota nem engedi meg a további hivatali tevékenységgel járó fáradozást.

Én tehát teljesen tudatában vagyok annak, hogy ebben az újabb állásomban — melyet nem kerestem s melyet csupán felsőbb kívánságra vállaltam el — mily fontos kötelességek teljesítése és mily munka elvégzése várakozik reám. Hogy pedig azt aggodalmim ellenére mégis elvállaltam annak egyedüli oka az, hogy — meggyőződésem szerint — a jelenlegi viszonyok közepette, országunk mostani helyzetében minden magyar agy, minden magyar kar megfeszített munkájára van szükség s aki magasabbra állíttatik, annak még többet kell produkálnia munkára való készségében, elméje megfeszítésében, valóban szíve minden dobbanásával.

Hiszen újabb Mohácsunk után ismét tragikus válaszon áll nem zettünk: Halál vagy — élet!

A Magister Vitae, a történettudomány azt tanítja, hogy:

„Minden nép meghai, amely süket a teremtés magasabbra hívó szózatára, rest a tökéletesebb létért való bajvívásra, merev az új helyzetekhez való hozzásimulásra és csökönyös a túlélt létformákhoz való ragaszkodásban“.

E tanítás pedig elsősorban nekünk, magyaroknak szól.

A természetnek a korszakokban megnyilatkozó szózata az európai kultúra mostani válságos fordulópontjánál minden népet fokozott munkára, nagyobb szerű munkateljesítésre hív a folyton tökéletesbülő létért való küzdelemben és kettőzött mértékben hívja, szólítja, inti erre a magyart, ha él még hite nemzete felsőbbrendű hivatásában.

Mert elveszthetjük területünknek csaknem háromnegyed részét, lakosságunk mintegy háromötödét, elveszthetünk erdőt, mezőt, hegyet és folyót, drága vért és kincset, ámde helyén maradt mégis erdő, mező, hegy és folyó s a természet örök törvényei szerint élnek és működnek ezek tovább — csak hitünket ne veszítsük el soha felsőbbrendű hivatásunkban és e hitünket a nemzeti komoly nagy munkában való tevékeny és fokozott részvételünkkel bizonyítsuk.

A közelmultban egy nagy angol a következő sorokkal fejezte be egyik világtörténelmi könyvét: „Mindaz, amit az emberiség

végbevitt, mindaz, ami a népeknek büszkesége — nem egyéb, mint eddig elért apró diadalok s az egész történelem, amelyet itt lepergettünk, csak előjátéka annak, aminek teljesítése a világ népeire még vár . . .“

Ezeresztendős multunkból meritem rendíthetetlen hitemet, hogy az előjátékkal mi sem zártuk még le történelmünket, s hogy „megfogyva bár, de törve nem“ nézünk továbbra is — az idők végezetéig is — nemzeti feladatunk, nemzeti munkánk, nemzeti hivatásunk elé. Jelen pozíciómban reám váró kötelességeimnek legjobb erőmből igyekszem — törvényes munkakörömben és hatáskörömben — megfelelni.

Mint a kormány bizalmi politikai szerve, önként értetődően a kormány politikáját képviselem, nem csupán annál fogva, mert tagja vagyok az egységes pártnak, hanem legfőképpen azért is, mert lelkem legjobb meggyőződése szerint a mai súlyos helyzetünkben a világszerte észlelhető forrongások, felfordulások, nehézségek, válságok közepette magam is csak egy kivezető irányzatot látok helyesnek, üdvösnek, időszerűnek, megvalósíthatónak: azt az utat, irányzatot, amelyet gróf Bethlen István miniszterelnök képvisel, az a férfiu, kit világszerte ismernek és tisztelnek, mint a magyarságnak európai látókörű komoly reprezentánsát.

Meggyőződésem az, hogy Magyarországon a törvényhatósági önkormányzati intézményre közjogi szempontból még ma is szükség van, tehát, hogy az hivatását, jelentőségét ma sem veszítette el. Amde nem csupán közjogi, hanem közigazgatási szempontból is szükségünk van rája. Hiszen mi más az önkormányzat, mint a végrehajtásnak az állam-polgárok által helyi kapcsolataikban, rendes társadalmi foglalkozásuk mellett és a köz iránti oda adásból való ellátása? És a történelem tanulsága szerint éppen az önkormányzati szervezet a legalkalmasabb arra, hogy minden közigazgatás benső lényege és tartalma — t. i. az állami feladatoknak közvetlen, konkrét megvalósítása — a legcélravezetőbben éressék el.

A magyar önkormányzati rendszernek érdemei mellett kétségtelen hibái is vannak, de azt tartom róla, amit Széchenyi István a a magyar népről mondott, hogy: „szeretnünk kell hibáiban is“.

A helyes szeretetet pedig bizonyára a Rousseau-i értelemben kell gyakorolni, hogy t. i. a káros hajtásokat igyekezzünk a jobb irányba terelni.

És erre az elvi álláspontomra utalok most, amikor rá akarok térni a vármegye közönségének arra a köztudomású aggodalmára, amelyet tisztelt barátom az alispán ur az imént érintett — mintha az

én kineveztetésem mintegy annak a tervek előjele volna, hogy ez a vármegye az egyik szomszédos törvényhatósághoz csatoltassék

Abban a helyzetben vagyok, hogy ezt a feltevést a leghatározottabban megcáfolhatom.

Köztudomású dolog az, hogy az illetékes tényezők ezen vármegye különálló törvényhatósági jellegét a vármegye területének nagymérvű megcsonkítása ellenére két okból hagyták meg.

Elsősorban méltányolni kívánták Abauj-Torna vármegye történelmi multját, amely a magyar lélek teremtőerejét, hivatását, hódító tartalmát északifény-szerűen állítja elének.

Másodsor figyelemmel voltak arra, hogy ez a vármegye a benne levő erkölcsi, kulturális és gazdasági értékek erejénél fogva még mindig önálló erős egységet képez és még ma is egyik erős vára a legmegbízhatóbb nemzetfelelő elemnek: a független magyar középosztálynak.

Biztosítom a tisztelt Törvényhatósági Bizottságot, hogy én ezeket a szempontokat mindig tiszteletben fogom tartani.

Sőt felfogásom szerint a nemes történelmi tradíciók nem csupán tisztelni és becsülni valók, hanem azok egyuttal az utódokra kötelezettséget is rónak abban az irányban, hogy hozzájuk a jelenben és a jövőben alkalmazkodjanak.

Egy jeles történettudósunk monddotta: „A történelem a tegnap politikája — a holnap történelme“ És valóban ennek az alkalmazkodásnak nem pusztá kegyeletből kell történnie, hanem igenis attól a meggyőződéstől kell áthatva lennünk, hogy a tradíció, a hagyomány a nemzet lelkéből lekezzett, attól elválaszthatatlan eleven erő, mely a haza szolgálatában vaskapcsokkal köti egybe az egymásra következő generációkat, csakugy, amint az élettani átöröklés törvényénél fogva szellemi örökségünket is a messzi multból hozzák magukkal az egymást felváltó nemzedékek.

Már pedig a haza fogalma a mi szemünkben is az kell legyen, ami a régiekre nézve volt: „az a fényugár, amely őseink államalkotó és államfenntartó elméjét beragyogta, a magyar kard pengéje, amely a legnemesebb acélból való, amelyet acélos karok egy évezreden át vitézi lendülettel forgattak a Szűz Máriás lobogók alatt.“

Köztudomású az, hogy ez a vármegye — melynek szentelt földében pihennek Rákóczi hainai — a multban mindig annak az isteni tűznek egyik csipkebokra volt, amelyben a magyar szabadság szent lángja mindannyiszor messze világítóan lobbant fel, valahányszor nemzeti függetlenségünk veszélybe jutott.

Másrészt jól tudom azt is, hogy

ez a vármegye területében kisebbedett, egyáltalán nem csonkított benne levő erkölcsi és értékek tekintetében.

Legfőbb okom annak fogom tartani azt, hogy a jövőben netán hármunkból keletkező minden olyan vármegye, amely a vármegye önálló törvényhatósági jellegét a legcsonkított mértékben is érinteni kívánja, leghatározottabban ellenem a vármegye közönségét, ami harcában minden erőmet megfogassam.

Általában kívánom, hogy arra, hogy a kormányzati tevékenységemmel az igazságot és a jogosult érdeket méltán képviseljem. Törekedni fogom a vármegye kulturális és gazdasági intézményeinek erősítésére, különösen pedig azokra, ami legfőbb hivatásomat, hogy t. i. a közigazgatás színterén gyorsan legyen.

Ez utóbbi nem keilő rend és fegyelem nem képzelhető el.

Egy szellemi dolgozó monddotta, hogy a haza és ember boldogság, a haza és szabadsággal harmonikus párosul.

Azt tartom, hogy a közigazgatás vezetőinek fontosabb kötelessége éppen az, hogy e két elv egységesen képviseljenek.

És ezért kérem arra e vármegye tisztviselőit, hogy mint kedves barátaimat, tegyék nekem lehetővé, hogy ez a rend és fegyelmük a legbékésebben biztosítsák a nyugalom. Higy el nekem, hogy engem ezen érem is megérint és mindegyik átérzi a nehéz idők átközünkre bizonyos nemzetmentő nemzetiépítő munka fontosságát a köz érdekétől elkiismeretével végzett kötelességteljesítés, emelől voltát: a haza sohasem rülhetnek fel a haza értékek köztünk.

Amennyire lehet, kívánom, hogy a férfi életét a haza érdekében éppén annyira szentelje, mint a haza.

Háztartások

jó árul

A vásárlók kedvezményesen

Magyar Közfogyasztási Értékesítő

mert a társaságban valóban a legcsemege és italtartási cikkek árakon, kedvező telek mellett

Minden gondoskodik a szakszerűségéről

szükséglete

penz

szükséglete

szükséglete

szükséglete

szükséglete

szükséglete

szükséglete

szükséglete

szükséglete

a vármegye közönségének a kinevezés ténye fölötti örömeinek, melyet azért is táplál, mert a kinevezéssel olyan kiváló szaktekin-tély került a vármegye kormányzatának élére, akinek irányítása mellett a közigazgatás színvonala csak emelkedhet.

— Ez a vármegye önálló életet akar élni — folytatta tovább az alispán — mert amint már beigazolta erre csonka állapotában is képes, sőt ennek megóvása érdekében már áldozatokat is hozott. Megvan győződve az egyesítés hírének valótlanágáról s hiszi, hogy a főispán diszes állásában mindig megfogja védeni az ősi vármegye féltve őrzött önállóságát. Főlkéri a főispánt a hivatalos eskü letételére.

Székely József főispán Abauj vármegye zászlójára a főjegyző előolvasása után az eskü letette, mely aktus után a vármegye őt főszolgabírája őt székében föl-emelte.

Az eskütétel után a főispán elmondotta az itt egész terjedelmében közölt beiktató beszédét, melyet a közönség végig feszült figyelemmel s gyakran megnyilvánuló tapsal és feltört lelkesedéssel fogadott.

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Amidőn Magyarország Kormányzója Ö Főméltóságának magas elhatározásából és alkotmányos kormányunk bizalmával Abauj-Torna vármegye főispánjává kinevezettvén, e dicső multú — és erős hitem szerint nagy jövődjü — vármegye főispáni székét ezennel elfoglalom, engedjék meg, hogy elsőbben is szívem mélyéből melegen üdvözljem e vármegye hazafias Közönségét.

Férfiut kötelező nyíltsággal ismerem be Önök előtt, hogy e pillanat büszkeséggel és emellett bizonyos aggodalommal is tölti el benső világomat.

Érzem, hogy méltán lehetek büszke arra a tényre, hogy élére állítottam e nemes vármegye kormányzatának, amely nem csupán az alfabetikus sorrend esetlegesége folytán az első Csonka Hazánk megmaradt — bár megtépve, megcsonkítva, de mégis nekünk megmaradt — vármegyéi között, de amely régi Nagymagyarországonk is mindenkor a legelső közzé tartozott természeti szépségeinél, magyarvéráztatta földjének történelmi multjánál és fejlett kulturájánál fogva. Hiszen bárhol üssük is fel küzdelmes történelmünk lapjait, úgy találjuk, hogy e vármegye lobogóját mindig elől hordozták, valahányszor harc és küzdelem volt a magyar sors a haza védelméért, a magyar szabadság kivívásáért, vagy ezeréves alkotmányunk megmentéséért.

Az előbb azt mondtam, hogy bizonyos aggodalom is fog el e percekben. És ez utóbbi valóban így is van! Aggódom pedig azon, vajjon képes leszek-e megfelelni azoknak a nagy feladatoknak, amelyeket e nehéz időkben felelősségteljes tiszttem elém állít? Képes leszek-e megfelelni a vára-

kozásoknak annyi jeles hivatali elődöm, ugymint Darvas Imre, Szalay László, Puky Endre és különösen közvetlen hivatali elődöm Rakovszky Endre Óméltósága után, ki köztudomás szerint a magyar közigazgatás egyik kimagasló értéke. Az ő kiválóan nagy érdemeivel szemben méltán nyilatkozott meg a bucsuzás során a vármegye közönségének osztatlan spontán sajnálkozása amiatt, hogy jelenlegi egészségi állapota nem engedi meg a további hivatali tevékenységgel járó fáradozást.

Én tehát teljesen tudatában vagyok annak, hogy ebben az újabb állásomban — melyet nem kerestem s melyet csupán felsőbb kívánságra vállaltam el — mily fontos kötelességek teljesítése és mily munka elvégzése várakozik reám. Hogy pedig azt aggodalmim ellenére mégis elvállaltam annak egyedüli oka az, hogy — meggyőződésem szerint — a jelenlegi viszonyok közepette, országunk mostani helyzetében minden magyar agy, minden magyar kar megfeszített munkájára van szükség s aki magasabbra állítja, annak még többet kell produkálnia munkára való készségében, elméje megfeszítésében, valóban szíve minden dobbanásával.

Hiszen újabb Mohácsunk után ismét tragikus válaszuton áll nem zettünk: Halál vagy — élet!

A Magister Vitae, a történettudomány azt tanítja, hogy:

„Minden nép meghal, amely süket a teremtés magasabbra hívó szavára, rest a tökéletesebb létért való bajvívásra, merev az új helyzetekhez való hozzásimulásra és csökönyös a túlélt létformákhoz való ragaszkodásban“.

E tanítás pedig elsősorban nekünk, magyaroknak szól.

A természetnek a korszellemben megnyilatkozó szavata az európai kultúra mostani válságos fordulópontjánál minden népet fokozott munkára, nagyobb munkateljesítésként, tökéletesebb lélemben és hívja, szólítja, ha él még a rendű hivatás.

Mert elvesztett területünknek csaknem háromnegyedrészt, lakosságunk mintegy háromötödét, elveszthetünk erdőt, mezőt, hegyet és folyót, drága vért és kincset, ámde helyén maradt mégis erdő, mező, hegy és folyó s a természet örök törvényei szerint élnek és működnek ezek tovább — csak hitünket ne veszítjük el soha felsőbbrendű hivatásunkban és e hitünket a nemzeti komoly nagy munkában való tevékeny és fokozott részvételünkkel bizonyítjuk.

A közelmultban egy nagy angol a következő sorokkal fejezte be egyik világtörténelmi könyvét: „Mindaz, amit az emberiség

végbevitt, mindaz, ami a népeknek büszkesége — nem egyéb, mint eddig elért apró diadalok s az egész történelem, amelyet itt lepergettünk, csak előjátéka annak, aminek teljesítése a világ népeire még vár . . .“

Ezeresztendő multunkból meritem rendíthetetlen hitemet, hogy az előjátékkal mi sem zártuk még le történelmünket, s hogy „megfogyva bár, de törve nem“ nézünk továbbra is — az idők végezetéig is — nemzeti feladatunk, nemzeti munkánk, nemzeti hivatásunk elé.

Jelen pozíciómban reám váró kötelességeimnek legjobb erőmből igyekszem — törvényes munkakörömben és hatáskörömben — megfelelni.

Mint a kormány bizalmi politikai szerve, önként értetődően a kormány politikáját képviselem, nem csupán annál fogva, mert tagja vagyok az egységes párt-nak, hanem legfőképpen azért is, mert lelmem legjobb meggyőződése szerint a mai súlyos helyzetünkben a világszerte észlelhető forrongások, felfordulások, nehézségek, válságok közepette magam is csak egy kivezető irányzatot látok helyesnek, üdvösnek, időszerűnek, megvalósíthatónak: azt az utat, irányzatot, amelyet gróf Bethlen István miniszterelnök képvisel, az a férfiu, kit világszerte ismernek és tisztelnek, mint a magyarságnak európai látókörű komoly reprezentánsát.

Meggyőződésem az, hogy Magyarországon a törvényhatósági önkormányzati intézményre közjogi szempontból még ma is szükség van, tehát, hogy az hivatását, jelentőségét ma sem veszítette el. Amde nem csupán közjogi, hanem közigazgatási szempontból is szükségünk van rája. Hiszen mi más az önkormányzat, mint a végrehajtásnak az állampolgárok által helyi kapcsolataikban, rendes társadalmi foglalkozásuk mellett.

SZOROS KÖTÉS

konkrét megvalósítása — a legcélravezetőbben éressék el.

A magyar önkormányzati rendszernek érdemei mellett kétségtelen hibái is vannak, de azt tartom róla, amit Széchenyi István a a magyar népről mondott, hogy: „szeretnünk kell hibáiban is“.

A helyes szeretetet pedig bizonyára a Rousseau-i értelemben kell gyakorolni, hogy t. i. a káros hajtásokat igyekezzünk a jobb irányba terelni.

És erre az elvi álláspontomra utalok most, amikor rá akarok térni a vármegye közönségének arra a köztudomású aggodalmára, amelyet tisztelt barátom az alispán ur az imént érintett — mintha az

én kinevezetésem mintegy annak a tervnek előjele volna, hogy ez a vármegye az egyik szomszédos törvényhatósághoz csatoltassék

Abban a helyzetben vagyok, hogy ezt a feltevést a leghatározottabban megcáfolyhatom.

Köztudomású dolog az, hogy az illetékes tényezők ezen vármegye különálló törvényhatósági jellegét a vármegye területének nagymérvű megcsonkítása ellenére két okból hagyták meg.

Elsősorban méltányolni kívánták Abauj-Torna vármegye történelmi multját, amely a magyar lélek teremtőerejét, hivatását, hódító tartalmát északifény-szerűen állítja elének.

Másodszor figyelemmel voltak arra, hogy ez a vármegye a benne levő erkölcsi, kulturális és gazdasági értékek erejénél fogva még mindig önálló erős egységet képez és még ma is egyik erős vára a legmegbízhatóbb nemzetfelelő elemnek: a független magyar középosztálynak.

Biztosítom a tisztelt Törvényhatósági Bizottságot, hogy én ezeket a szempontokat mindig tiszteletben fogom tartani.

Sőt felfogásom szerint a nemes történelmi tradíciók nem csupán tisztelni és becsülni valók, hanem azok egyuttal az utódokra kötelezettséget is rónak abban az irányban, hogy hozzájuk a jelenben és a jövőben alkalmazkodjanak.

Egy jeles történettudósunk monddotta: „A történelem a tegnapi politikája — a holnap történelme“

És valóban ennek az alkalmazkodásnak nem pusztán kegyeletből kell történnie, hanem igenis attól a meggyőződéstől kell áthatva lennünk, hogy a tradíció, a hagyomány a nemzet lelkéből lekezzett, attól elválaszthatatlan eleven erő, mely a haza szolgálatában vaskapcsokkal köti egybe az egy-következő generációkat, gy, amint az élettani átörkörvényénél fogva szellemi gyűnkét is a messi multból magukkal az egymást feltevezedékek.

pedig a haza fogalma a mi szemünkben is az kell legyen, ami a régiekre nézve volt: „az a fényugár, amely őseink államalkotó és államfenntartó elméjét be- ragyogta, a magyar kard pengéje, amely a legnemesebb acélból való, amelyet acélos karok egy évezreden át vitézi lendülettel forgattak a Szűz Máriás lobogók alatt.“

Köztudomású az, hogy ez a vármegye — melynek szentelt földében pihennek Rákóczi halmvai — a multban mindig annak az isteni tűznek egyik csipkebokra volt, amelyben a magyar szabadság szent lángja mindannyiszor messze világítóan lobbant fel, valahányszor nemzeti függetlenségünk veszélybe jutott.

Másrészt jól tudom az is, hogy

ez a vármegye kisebbedett, nem csonkított, erkölcsi és területében.

Legfőbb tartani azt, zönségével netán harmadik minden oly vést, amely vármegye önálló létét a legcsökkenteni kíván tabban ellen közönségét minden erővel. Általában arra, hogy vékenységével szellemi azzal együtt dek méltán Törekedni a kulturális és ga nek erősítésé, önösen pe hivatásomat közizgatás legyen.

Ez utóbbi és fegyelmű hehető el. Egy szellem doita, hogy boldogság, sággal harmad tás vezetőinek sege éppen elv egységek. És ezért gye tisztviselő jövendő nekem lehető rend és fejen ben biztosít el nekem, hgy éren is megkük átérzi a kezünkre nemzetmentő nemzetépítő a köz érdeké végzett kötele emelő voltát: rülhetnek fel tünk.

Amennyire férfi életét éppen annyit

ogulását

rolni!

gre igen meg ezt a

ztvise

ermelő

övetkez

árú

ü f

ilamin

kor elő

retés!

asszony

áxtar

ezzel

1926. október. 3.

és tartalmassá teszi azt a céltudatos hivatásának magaslatán álló öntudatos kötelességteljesítés. Ámde ennek szem előtt tartása nemcsak az ország vezető állásaiban levő férfiakra nézve mérvadó. Magyarországnak szüksege van valamennyi, még a legkisebb állásban levő tisztviselőjének is acélos munkakedvére, ambíciós pontosságára. Ezek az erények képezik annak a nagy műnek tégláit, amikből új Magyarországunk épül majd fel — egy-egy téglá csupán — de elmaradhatatlan, elengedhetetlen és pótolhatatlan kelléke a nagy alkotásnak.

Arra kérem tehát Önöket, kedves új munkatársaim, neveljék, ápolják lelkükben e kötelességérzetet és akkor amidőn ezzel a jelszóval jövök Önök felé: könnyítsék meg nekem ezt az utat azzal, hogy Önöknél e téren is megértést és érzéket találjak, amit annál is inkább hiszek és remélek, mert jól tudom, hogy ennek a derék tisztikarnak érdemes tagjai olyan nagyevű alispánok és közigazgatási tekintélyek vezetése alatt nevelődtek, mint amilyenek Rakovszky Endre és Puky Endre voltak.

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Nagy súlyt helyezek a vármegye harmóniájára, egyetértő szellemére, hiszen a régi példabeszéd is azt mondja: „concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur.”

Bármily kényes helyzetben, bármily nehéz körülmények között is a békés együttélésre vezető Ariadne-fonalat a törvényes jog- és hatáskörök tisztelgésben tartása, egyszóval a törvény adja kezünkbe; főképp, ha annak mindenek és mindnyájunk felett álló uralmát nemcsak elméletben ismerjük el, hanem azt minden lépésünkben, valamint az egymással való érintkezésünkben, a gyakorlatban, szem előtt tartjuk.

Egyik vármegyénk 'ösi székházán láttam a következő felirást: „A közbátorság helye, törvények oszlopa, bűn ostora, igaz ügy menedéke.”

Ilyen értelemben legyen ez a mi szerény tanácskozási termünk — amely erős hitem szerint csak ideiglenes, átmeneti jellegű — a mi szűkebb Hazánk, szeretett Abauj-Torna vármegyénk közérdekeinek felszentelt temploma!

Legyen a közgyűlés ezentúl is a vármegye lakosságát, annak egészségét és egyes részeit érintő közgazdasági és kulturális feladatok lelkes gondozója és istápolója, a vármegye hazafias irányú fejlődésének, gazdagodásának tényezője osztály — és vallás külömbiség nélkül és minden jogos érdeknek felkarolója és védelmezője!

Bár mint főispán egyedül a kormánynak tartozom felelőséggel, mint alkotmányos főispán súlyt

helyezek és törekedni kívánok a vármegye közönségének közbizalmára is.

Ezért kérem Önöktől azt, hogy erősítsék meg bizalmukkal az én buzgó törekvéseimet és az én hazafias szándékomat.

Minden élő szervezetnek van lelke. Ennek a törvényhatósági bizottságnak is van közéleti lelke, még pedig egy ritka becsületes, magyar úri és puritán közszelleme, amelyet sértetlenül megőrzött — a nagy tragédia — a vármegye megcsönkulása után is.

Végül arra kérem Önöket ne tekintsenek bennem idegent, hanem olyan jószándékú honfitársat, aki az Önök lelkét keresni, megérteni, tisztelni és megbecsülni kívánja s azzal a Hazánk szeretetében. szolgálataiban végzendő áldozatos munkában összeolvadni óhajt.

A székfoglaló beszéd elhangzása után a vármegye illusztris főjegyzője Szilvássy József üdvözölte a törvényhatóság nevében a főispánt a következő, szószoki szépségeiben bővelkedő és megkapóan közvetlen beszédben.

Méltóságos Főispán Ur!

Abauj-Torna vármegye közönsége a trianoni határok között csak szorongó szívvel, csak az elmúlt idők boldog emlékeinek fájó felidézésével ünnepelhet, — de — ugyancsak az elmúlt idők régi dicsőségéből merit erőt ahhoz az elszánt küzdelemhez, mely a körülmények kényszerítő hatása alatt osztályrészeül jutott s amely eréjének utolsó megfeszítésével is diadalmasan végigharcolni legfőbb feladatának, legszentebb kötelességének ismer.

Ez a küzdelem kitünő vezérlet alatt a kölcsönös megértés, a törhetetlen bizalom, a szeplőtlen becsület és a nyugodt, komoly, céltudatos munka jegyében folyt eddig s egy pillanatra sincs kétségünk az iránt, hogy hasonló vezényszavak alatt fog haladni továbbra is.

Méltóságod — vármegyei vo-

natkozásban — mint idegen kerül törvényhatóságunk kormányzatának az élére, mi tehát Méltóságod egyéniségét közvetlenközelről nem ismerjük, azonban eljutott a hire hozzánk annak, hogy Méltóságod széles látóköre, tökéletes közigazgatási tudása, alapos gyakorlati tájékozottsága bölcs mérséklettel párosult s mindig a megfelelő helyen alkalmazott erélye egyenesen predestinálják arra, hogy itt a végeken álljon és családi tradíciókon nyugvó, nemes becsvágytól sarkalt, példás munkaszeretettel, rajongó magyar hitével most már nekünk is mutassa azt az irányt, mely a sivár jelenből a reményteljes, biztató jövő felé vezet.

Méltóságod eddigi hosszú, változóan eredményes közéleti pályája — országos jelentőségű, rendkívüli megbízatásoktól eltekintve — részint önkormányzati tevékenységben, részint az önkormányzati tevékenység ellenőrzésében telt el. Méltóságod tehát bizonyára benső meggyőződés sel vallja, hogy egy vármegyére nézve önkormányzati jogának épességben tartása és szabad gyakorlása az életet, önkormányzati jogának sorvasztása a lassu, de biztos elmulást jelenti.

Ez a vármegye pedig csonkóságában is élni s ha majd annak az ideje is elérkezik, újból nagygyá lenni akar s hogy ebben a törekvésében minden igaz hű fia becsülettel, odaadással és áldozatkészen támogatja meghatóan igazolja az a körülmény, hogy Méltóságod diszes állásában éppen azt a férfit követi, aki ennek a vármegyének csak dicsőséget szerzett s aki ennek a vármegyének örök disze és büszkesége marad.

Amidőn a vármegye közönsége nevében mély tisztelettel köszöntöm Méltóságodat, egyben arra kérem, hogy áldásteljesnek ígérkező kormányzati működésében legyen megértéssel ennek a sokat

viharzott vármegyének, a kurucok lábnyoma által megszentelt földnek, ragyogó multja, nemes hagyományai és jogos törekvései iránt. Hassa át Méltóságodat a mi nagyjaink fénylő szelleme, hogy ekként közöttünk a most még csak előlegezett bizalomnak a szárai, fokról-fokra erősödjenek s mielőbb elszakíthatatlan kötelességgé váljanak.

A jó Isten kegyelme segítse Méltóságodat hazafias munkásságában!

A mély hatást keltett lendületes beszéd után Káger József pápai prelátus a vármegye közönsége, Pásztor József volt nemzetgyűlési képviselő pedig a vármegye kispánt nevében üdvözölték a főispánt és biztosították őt képviseltjeik bizalmáról, szeretetéről és odaadó támogatásáról.

A határozat enunciaciója után, mely szerint a beszédek a jegyzőkönyvben megőrzöktik, elnöklő főispán a közönség ismételt óvációját közepette a közgyűlést berekesztette.

Közgyűlés után a főispán a küldöttségeket fogadta, miatt a közönség a kaszinó termeiben rendezett bankettre gyülekezett. A mindvégig közvetlen, mondhatni szokatlanul intim hangulatu 200 terítékes bankett ismét sok alkalmat nyújtott a főispán mellett meleg tüntetésre.

Valósággal frappirozta a bankett résztvevőit az a magas szárnyalású, gyönyörű köszöntő, melyet mint első felszólaló a főispán mondott a kormányzóra. Szűk terjedelmünk nem enged most már teret arra, hogy külön is foglalkozunk az egyes köszöntőkkel. Sarló Vendel dr. a vármegye közönsége, Lehoczky Béla dr. t. főügyész a tisztikar nevében köszöntötték a főispánt, Puky Endre dr. nemzetgyűlési képviselő a vendégekre mondott köszöntőt s ez utóbbinak különösen lelkes viszhangja támadt Zemlénnyé közönsége részéről Bernáth Aladár alispán válaszában, melyet a hasonló sorstól sujtott testvér vármegye fájdalmas megértésre, a jó és balsorsban való erős kézfogásra való mindenkori hajlandóságnak kifejezése tett mindenki előtt nagyon szimpátiussá. Dr.

XVII. magyar királyi

Első húzás
okt. 16. és 19.

Osztálysorsjáték

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben
500.000 pengő =

6.250.000.000

(hatmilliárd és 250 millió) korona készpénz

Jutalom és nyeremények:

800.000 pengő =	3.750.000.000 korona	(Hárommilliárd és hétszázötvenmillió korona)
200.000 pengő =	2.500.000.000 korona	(Két és félmilliárd korona)
100.000 pengő =	1.250.000.000 korona	(Egy milliárd és kétszázötven millió korona)
50.000 pengő =	625.000.000 korona	(Hatszázhuszonöt millió korona)
40.000 pengő =	500.000.000 korona	(Ötszázmillió korona)
25.000 pengő =	312.500.000 korona	(Háromszázötvenkétszázötven millió korona)
20.000 pengő =	250.000.000 korona	(Kettőszázötvenmillió korona)

stb. stb., összesen 36.000 nyeremény több mint 69 milliárd korona, mely összeget készpénzben fizetik ki.

Sorsjegyek
kaphatók az összes
elárusítóknál

1/2
sorsjegy
125.000

1/1
sorsjegy
250.000

1/8
sorsjegy
31.250 K

1/4
sorsjegy
62.500

— Mozgó. A városi mozgóban bemutatásra kerül október 3-án este 4, 6 és 1/4 9 órakor. A *regiment gyöngye*. Egy szegény bundás vidám kalandjai mundérban a szárazon. Október 5-én este 6 és 1/4 9 órakor bemutatásra kerül. *Cobra*. Zígottó a szárazon és vizen Intim Pista. Bemutatásra kerül október 6-án este 6 és 1/4 9 órakor. *Szerelmi hipnózis*. Vigjáték 5 felvonásban. Főszereplő: Conrad Veidt, Lill Dagovert, a legszebb német színésznő. Kisérő film.

Háztartások b

jó árut

A vásárlókat kedvezően a ké

Magyar Közfogyasztási Értékesítő

Minden gondos szerezése szükséglete pénz

ogulásának

rolni!

gre igen meg ezt

ztviselők Cermelő- és övetkezte,

árudájá-
jú fűszer-
ámint ház-
kor előnyös
retési felté-
írult.
sszony itt
láztartási
ezzel sok

Görgey László, borsodvármegyei főjegyző beszéde után — kinek messze hallatszó szónoki hírére az a felszólalása is csak öregbítette, ami kivételes tehetségű vármegyei t. főügyészünknek dr. Szirmay Istvánnak köszöntője zárta be a felszólalások sorát. Méltó befejezése volt ez a beszéd az ünnepies megnyilatkozások sorozatának, mert oly sok szép, nemes-keresztúrú, lelkesítő gondolatot csak Szirmay István tud olyan csokorba kötni, mely színével és zamattal vetekedett a bankett asztalok virágfüzéreihez illő társas nem kevésbé becsülendő asztaldiszt képező hegyaljai nemes italok aromájával.

A bankett kitünő rendezése dr. Remenár Zoltán másodfőjegyző sokoldalúságát dicséri.

Csonka Abauj vármegye közönsége teljes bizonyosságát adta annak, hogy csak határaitban lehetett megcsónkítani, de nem érdekesében, felfogásában, gondolkodásában, magyar lelki világában és őseitől átöröklött tulajdonaiban. A csonka országnak egyik leg-erősebb oszlopa ma is s nem hiú és nem hiábavaló az a reménység, hogy új főispánjának kormányzata alatt továbbra is számottevő tényezője lesz ezeréves országunk újraépítésnek.

H I R E K

— A főispán nyitja meg az abaujszántói kiállítást. Mult lapszámunkban részletesen emlékeztünk meg arról a nagyszabású kiállításról, melyet Abaujszántó község cégei és bortermelői a tarcali szőlészeti és borászati felügyelőség támogatásával a Falu Szövetséggel karöltve rendeznek. A kiállítást október 3-án, vasárnap délelőtt 10 órakor a földművelésügyi miniszter képviseletében ünnepélyesen nyitja meg Széll József Zemplén és Abauj-Torna vármegyék főispánja.

— Villanyvilágítás Tarcalon. Tarcál község képviselőtestülete a 22 év óta vajudó villanyvilágítási

ügyet Hubay Kálmán főjegyző ismételt kezdeményezésére végre megoldotta. A mult héten hozott egyhangú határozatában kimondta, hogy „Községi villamosági üzem”-et létesít és a legsürgősebben, lehetőleg még ez év folyamán megépítteti a helyi villamos vezetéket. A fővezetéket Bodrogkeresztúrtól Tarcalig a Gibárti Elektromosművek Rt. építteti meg s az áramot nagyban a község veszi át és osztja szét a lakosok között. A gibárti művek elég kedvező ajánlatot tett a községnek a közvilágításra is, úgy hogy nem sokára 50 gyertyafényes villanylámpák fogják világítani a maradiságáról és konzervatívusáról híres Tarcál vagy poros, vagy sáros utcáit.

— Felhívás az ebtulajdonosokhoz. A városi adóügyosztálytól nyert értesülésünk szerint az eb-báreák megérkeztek és f. hó 4-től 9-éig átvehetők az adóügyosztályban.

547/1926. sz.

Árverési hirdetmény.

2,000,000,000 korona tőke, ennek 1926. aug. 10. napjától járó 18 százalékos kamata és eddig összesen 842,250 korona perköltség erejéig, — amennyiben a követelésre időközben részfizetés történt, annak betudásával — a saujhelyi kir. járásbíróság Pk. 6220/1926. sz. végzése folytán a végrehajtást szenvedőknél 1926. évi aug. 31-én bírónilag felülfoglalt és 24,900,000 koronára becsült ingóságokra az árverés elrendeltetvén, — a felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek — annak Sátoraljaújhelyben Tüzoltó-tér 13. sz. alatt leendő megtartására 1926. évi október hó 4-ik napjának d. u. 3 óráját tűzöm ki, amikor a foglalás alatt lévő butorok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adni.

Sátoraljaújhely, 1926. szept. 16.
Gáll Vilmos
kir. bírói végrehajtó.

RITUNÓ HIRDETÉSI ALKALOM!

Hirdessen az 1927 évi

ZEMPLÉN NAPTÁRÁBAN

Egy álló esztendeig szolgálja hirdetései üzleti érdekeit

Hirdetéseket fölvesz a Zemplén kiadóhivatala
Vármegyeháza III. udvar.

Porosz-sziléziai szenet

bármily mennyiségben a legjutányosabban szállít

a Nemzeti Hitelintézet
Részvénytársaság saujhelyi fiókja

Rákóczi-ucca 13. szám.

Részletfizetési kedvezményt is nyújt!

Próbálja meg Ön is!

Budaörsi „MÁRIA” kuserügygyógyvíz

kitünő hashajtó és gyomortisztító.

Kapható gyógyszerárakban, fűszer és csmegeüzletekben. — Különösen ajánlatos: elhízásnál, vérkeringési zavaroknál, érelmeszesedésnél, köszvény-, epeköbántalmaknál, női bajoknál. — Forgalomba hozza:

Budaörsi Keserüvízforrás R. T.
Központi iroda: Budapest, V. Bálvány-u. 20. Képviselőket keresünk.

Kovács Balázs Saujhely.

Wekerle-tér 5. (Főtűzsdé szomszédságában)

Elvállal mindennemű

férfi és női kalapok átalakítását, javítását és tisztítását.

Raktáron mindenféle férfigyapjú kalapok minden színben

KOVÁCS JÓZSEF

SZÜCSMESTER

SÁTORALJAUJHELY, GRÓF SOMOGYI ILONA-U. 5. (PAPSOR)

a nagyválasztékban raktáron levő szücs- és szőrmeáruiból jutányos áron készít

szőrmebundákat,
sport-kabátokat,
garnitúrákat

és minden e szakmába vágó különleges dolgokat

Az Első Sátoraljaújhelyi Kordógyár

DEUTSCH BLUM ÉS TÁRSAI

Hordóüzemében	Faarugyárában	Fakereskedésében
mindenféle nagyságú hordók, szüretelő és pinceedények, zsíros- és csomagoló hordók	Mindennemű asztalos munka, butor, épület munka: ajtók, ablakok, berendezések	Faragott fa, rud, deszka, lécs, zsindegy, cserépalata, saját előállítású hajópadló tüzfá

leggondosabb kivitelben és legelőnyösebben beszerezhetők.
Telefonszám: 2

TANKÖNYVEK!

TANKÖNYVEK!

TANKÖNYVEK!

Szülők, iskolák figyelmébe!

Békebeli minőségű füzeteket, rajztömböt, körzőt,

táskát, írószereket és festéket, hegedűt, vonót, húrokat, könyvsziját, tintát, tust, tolltartót

legolcsóbban SZABÓ PÁL kaphatók!
könyv- és papírkereskedésében